

Slovenská lekárska spoločnosť

PROGRAM

piateho slávnostného uvedenia osobností do

Dvorany slávy slovenskej medicíny

a

výstava fotografií obrazov z maliarskej tvorby

doc. MUDr. Mariána Bátovského, CSc., mim. prof.

Portréty

8. decembra 2015 (utorok) 15,00 hod.

„Dom zdravotníkov“ – budova sídla Slovenskej lekárskej spoločnosti na Cukrová 3, Bratislava

Program:

1. **Príhovor prezidenta SLS** - z histórie projektu “Dvorana slávy slovenskej medicíny”
(Prof. MUDr. Peter Krištúfek, CSc.)
2. **Príhovor vedeckého sekretára SLS** – moderovanie programu
(Prof. MUDr. Marián Bernadič, CSc.)
3. **Hudobné vystúpenie pedagógov a žiakov Základnej umeleckej školy Miloša Ruppeldta v Bratislave**
  - **J. Maret: Hebrajská pieseň** a **B. Dobrodinský: Jede, jede poštovský panáček**
Rebecca Blanarovičová, 1. r./1.č./I.st. – husle, Pedagóg: Daniela Bogaczová,
  - **Vianočné koledy: Nesiem vám noviny, Do hory, do lesa**
Rea Magová, 4 r./1.č./I.st. a Klára Magová, 4 r./1.č./I.st. – duo zobcových flaut, Pedagóg: Mgr. art. Eva Uličná,
  - **G. Dufay: Par le regard de vos beaux yeux** a **D. Ortiz: Recercada**
Judita Lambert, 4 r./2.č./I. st. a Zuzana Lambert, 2 r./II.st. – husle duo, Pedagóg: Mgr. Darina Maršovská
4. **Predstavenie osobností uvádzaných do Dvorany slávy slovenskej medicíny**
  - Prof. MUDr. Gustáv Čatár, DrSc.
  - Prof. MUDr. Michal Hornák, DrSc.
  - Prof. MUDr. Branislav Lichardus, DrSc.
  - Prof. MUDr. Miroslav Mydlík, DrSc.
  - Prof. MUDr. Adriena Sakalová, DrSc.
5. **Výstava fotografií obrazov z maliarskej tvorby**
doc. MUDr. M. Bátovského, CSc., mim. prof.

Realizáciu projektu „Dvorana slávy slovenskej medicíny“ hradí Slovenská lekárska spoločnosť z vlastných prostriedkov.

Prof. MUDr. Gustáv Čatár, DrSc.

(* 4. 7. 1927)

Prof. Gustáv Čatár sa narodil 4.7.1927 v Gaboltove. V roku 1952 ukončil štúdium na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Už ako medik viedol praktické cvičenia z biológie. Po ukončení štúdia sa začal venovať lekárskej parazitológii ako odborný asistent na Ústave biológie LF UK v Bratislave. Začiatkom päťdesiatich rokov vzniklo výskumné laboratórium parazitológie LF UK, ktoré od začiatku viedol a rozvíjal jeho činnosť. Svojou angažovanosťou v lekárskej a klinickej parazitológii dosiahol preukázané a významné úspechy, ktoré vyústili v roku 1968 do založenia Parazitologického ústavu LF UK, jediného na lekárske fakultách v ČSR. Bol jeho zakladateľom, prvým riaditeľom a budovateľom. V roku 1975 vzniklo Oddelenie klinickej parazitológie LF UK a DNŠP ÚNZ v Bratislave, ktoré viedol. V roku 1962 obhájil kandidátsku dizertačnú prácu na tému „*Niektoré problémy toxoplazmózy z hľadiska pomerov na Slovensku*“. Vo veku 42 rokov sa stal riadnym univerzitným profesorom. Za dosiahnuté vedecké výsledky výskumu ho v roku 1974 poctili Národnou cenou SSR. Členom korešpondentom SAV sa stal v roku 1977 a v roku 1987 aj ČSAV. Je čestným členom Česko-Slovenskej a Slovenskej parazitologickej spoločnosti a Česko-Slovenskej biologickej spoločnosti.

Je prvý vedecko-pedagogicky kvalifikovaný slovenský lekár z vedného odboru lekárska parazitológia, najmä so zameraním na problematiku toxoplazmózy. Venoval sa štúdiu nielen protozoárnych nákaz – toxoplazmóza, urogenitálna trichomoníaza, pneumocystóza a giardióza, ale aj skupine helmintóz a nákaz s charakterom prírodnej ohniskovosti. Otázky lekárskej parazitológie sa riešili v úzkej spolupráci s klinickými pracovníkmi.

V akademických funkciách Univerzity Komenského splňal povinnosti prorektora, dekana a prodekana LF UK v Bratislave, vedúceho katedry a riaditeľa parazitologického ústavu LF UK. Od roku 2005 je emeritný profesor LF UK. Bol predsedom a členom komisií v rámci

vysokých škôl, zdravotníctva, SAV, ČSAV, vedeckých rád, členom a predsedom organizácií, redakčných rád vedeckých aj popularizačných časopisov.

Prof. Čatár založil vedeckú školu v oblasti lekárskej parazitológie a ním vedené pracovisko sa stalo metodickým centrom. Vychoval dvoch profesorov, šiestich docentov a vyše dve desiatky kandidátov vied. Veľmi aktívna bola jeho prednášková a publikačná činnosť. Výsledky vedecko-výskumnej práce uverejnil v takmer 330 prácach vo vedecko-odborných časopisoch, zborníkoch doma a v zahraničí, 11 knižných monografiách a 11 učebniciach. Na vedeckých podujatiach a kongresoch doma aj v zahraničí predniesol takmer 270 vedecko-odborných prednášok. Výsledky vedeckej aktivity prezentoval na medzinárodných a svetových kongresoch.

Svoje odborné a bohaté vedecké poznatky a skúsenosti získal Prof. Čatár na svojich študijných pobytoch v zahraničí, osobitne v Indonézii, kde pôsobil jeden rok. Tam si osvojil tropickú parazitológiu v celej šírke teoreticky aj prakticky. Bol veľmi aktívny na medzinárodných kongresoch ako uznávaný humánny parazitológ a biológ. Bol pozývaný na významné svetové a medzinárodné podujatia, ako vyžiadaný prednášateľ. Organizoval a prezentoval na dňoch Československej a Slovenskej parazitologickej spoločnosti. Podieľal sa aj na organizácii medzinárodných sympózií.

Ako pedagóg si získal vážnosť a obľubu pre svoj citlivý a spravodlivý prístup ku študentom.

Prof. Čatár sa za svoju úspešnú, všestrannú pedagogicko-výchovnú, vedecko-výskumnú, organizačnú, liečebno-preventívnu a ostatnú činnosť dostal mnohé uznania, ocenenia a vyznamenania. Má zmysel pre plnenie povinností a pre zodpovednosť. Napriek tomu je priateľskej a optimistickej povahy, má zmysel pre humor. Ide o osobnosť na ktorú sa možno spoľahnúť. Je prísny a náročný predovšetkým na seba, zato tolerantný k slabostiam druhých.

Prof. MUDr. Michal Horňák, DrSc.

(* 16. 11. 1929)

Profesor Horňák sa narodil v Bratislave. Stredoškolské štúdium absolvoval v Novom Meste nad Váhom, maturoval v r. 1948. Vysokoškolské štúdium na Lekárskej fakulte Slovenskej Univerzity v Bratislave ukončil promóciou v r.1953. V rokoch 1954 – 1964 pracoval ako sekundárny lekár - urológ v Trenčíne. V tom čase získal atestáciu I.

stupňa z odboru chirurgia (1957) a z odboru urológia (1961). Od roku 1964 doteraz pracuje v Univerzitnej nemocnici Bratislava – Kramáre - Nemocnica Akademia Ladislava Déreara. V r. 1970 obhájil kandidátsku dizertačnú prácu *Vyhodnotenie diagnostických metód v rozpoznávaní epitelových nádorov močového mechúra*. V r. 1979 sa habilitoval prácou *Chirurgická liečba zúženín mužskej močovej rúry* a bol vymenovaný za docenta pre odbor urológia. V r. 1989 obhájil doktorskú dizertačnú prácu *Moderný prístup k diagnostike, liečbe a prevencii germinatívnych nádorov testis*. V r. 1991 bol vymenovaný za profesora pre odbor urológia na LFUK v Bratislave.

Je členom Slovenskej lekárskej spoločnosti (1954), European Association of Urology (1976), čestným členom Československej urologickej spoločnosti (1989) a Českej urologickej spoločnosti, členom korešpondentom Deutsche Gesellschaft für Urologie E.V. (1996), čestným členom Bulharskej lekárskej spoločnosti (1996) a čestným členom Slovenskej onkologickej spoločnosti (1999). Absolvoval dlhšie študijné pobyty v Institute of Urology v Londýne (1969 a 1972) a na urologickej kli-

nike v Linköpingu (1982). Publikoval 310 prác, z toho 50 v zahraničných časopisoch. Je autorom a spoluautorom 23 monografií.

Do popredia odborného a vedeckého záujmu urologickej kliniky postavil pri jej vzniku prof. MUDr. V. Zvara, DrSc. aj problematiku urologickej onkológie a poveril touto úlohou vtedy odborného asistenta MUDr. M. Horňáka. Prvé výsledky sa dostavili pri liečbe testikulárnych nádorov. Na ich príklade vidieť, ako spolupráca viacerých medicínskych odborov a koncentráciou pacientov sa možno v úrovni diagnostiky a liečby vyrovnáť zahraničným pracoviskám a prispieť k zníženiu mortality. Nádory močového mechúra a karcinóm prostaty predstavovali ďalší predmet dlhoročného záujmu prof. Horňáka. Z ne-onkologických ochorení sa venoval riešeniu zúženín mužskej močovej rúry lalokovými plastikami a technike vonkajšej inkontinencie derivácie moču. Z endoskopických operácií si v zahraničí osvojil techniku transuretrálnej resekcie benígnej prostatickej hyperplázie, zaviedol ju na urologickej klinike ako rutinný postup a dal podnet na jej rozšírenie na ostatných pracoviskách.

Zastával funkciu vedeckého sekretára a neskôr predsedu Československej a Slovenskej urologickej spoločnosti a bol hlavným odborníkom MZ SR pre odbor urológie.

Za svoju dlhoročnú úspešnú odbornú, pedagogickú a vedeckovyskumnú prácu dostal viacero ocenení doma i v zahraničí: medzi ne patrí aj Medaila akad. L. Déreara, ktorú mu v r. 1999 udelil minister zdravotníctva Slovenskej republiky. V r. 2004 rektor Univerzity Komenského mu udelil čestný titul profesor emeritus. Česká urologická spoločnosť mu v r. 2014 udelila Medailu prof. Hradca, ktorá je najvyšším vyznamenaním Českej urologickej spoločnosti.

Prof. MUDr. Branislav Lichardus, DrSc., Dr.h.c.

(* 1. 12. 1930)

Profesor Lichardus sa narodil v Palúdzke. Lekársku fakultu UK ukončil s vyznamenaním (1956). V rokoch 1957 - 1994 bol vedeckým pracovníkom na Ústave experimentálnej endokrinológie SAV. Atestoval z internej medicíny. Na ročnom študijnom pobyte bol na Dept. of Physiology, Univ. of Alberta v Edmontone. Hodnosť doktora vied (DrSc.) získal v roku 1979. Politicky sa neangažoval. V roku 1988 bol zvolený za člena korešpondenta SAV.

Profesor Lichardus sa vypracoval na medzinárodne uznávaného odborníka vo fyziológii a patofyziológii so zameraním na endokrinológiu a nefrológiu. Je spoluzakladateľom originálneho výskumného smeru – nátriuretické hormóny. Získal biologické dôkazy existencie nátriuretického hormónu, inhibítora sodíkovej pumpy čo neskôr viedlo aj k objavu átriálnych nátriuretických peptidov, endogénnych, digitálistu podobných látok a k objasňovaniu možného patomechanizmu esenciálnej hypertenzie. V roku 1969 usporiadal o nátriuretickom hormóne prvé medzinárodné sympóziu v DVP SAV v Smoleniciach. V súčasnosti sa v USA zostavuje monografia o nátriuretických hormónoch, do ktorej bol prizvaný napísať úvodnú kapitolu o prvých krokoch k ich objavu.

V spolupráci s Ústavom organické chémie a biochémie ČSAV a s II. Detskou klinikou LFUK sa úspešne zapojil do aplikovaného výskumu účinkov syntetického analógu vazopresínu – DDAVP – v diagnostike a liečbe polyurických a polydipsických stavov, diabetes insipidus centralis a renalis a enuresis nocturna. Práce boli odmenené Štátnou cenou (1981). Dokladom medzinárodného uznania vedeckých prínosov dr. Lichardusa boli aj pozvania prednášať na Medzinárodných nefrologických, endokrinologických a fyziologických kongresoch a na mnohých univerzitách v zahraničí. Je autorom a spoluautorom monografií, učebníc endokrinológie, zborníkov z konferencií, vydaných v zahraničí, publikácií

v indexovaných odborných časopisoch vrátane Nature a Science. Jeho autorské a spoluautorské príspevky boli citované vyše tisíckrát. Bol školiťiteľom dvoch súčasných profesorov – doktorov vied a 9 doktorandov. Pedagogicky pôsobil na Inštitúte pre ďalšie vzdelávanie lekárov, na Prírodovedeckej fakulte UK a na Trnavskej univerzite.

V rámci svojej vedecko-organizačnej práci bol zakladajúcim predsedom Grantovej agentúry SAV a Ministerstva školstva SR (dnešná VEGA a KEGA). Stal sa predsedom SAV v období boja o zachovanie SAV (1992 – 1995). Bol prvým demokraticky zvoleným predsedom Slovenskej lekárskej spoločnosti a 19 rokov pôsobil vo funkcii predsedu striedavo Slovenskej a Československej endokrinologickej spoločnosti. Bol tiež prvým vedeckým sekretárom Slovenskej nefrologickej spoločnosti. V súčasnosti je čestným predsedom Slovenskej endokrinologickej spoločnosti SLS.

V rokoch 1994-1998 bol prvým veľvyslancom SR v USA a úspešne prišiel, napriek kontroverznej domácej politike, k budovaniu diplomatických, bezpečnostných, ekonomických a kultúrnych vzťahov Slovenska a USA. Po návrate z diplomatickej misie bol zakladajúcim predsedom Učenej spoločnosti SAV, spoluzakladateľom a 13 rokov rektorom prvej súkromnej vysokej školy na Slovensku – Vysokej školy manažmentu – City University Programs v Trenčíne a v Bratislave, kde doteraz pôsobí vo funkcii emeritného rektora. City University of Seattle mu za túto činnosť udelilo titul Doctor honoris causa a Ministerstvo školstva SR Veľkú Medailu Sv. Gorazda. Ocenený bol aj ďalšími najvyššími vyznamenaniami vlády SR, SAV, ČSAV a SLS. Je čestným členom Českej, Maďarskej, Nemeckej (NDR) a Poľskej endokrinologickej spoločnosti a Maďarskej patofyziologickej spoločnosti. Od študentských čias sprevádza Branislava Lichardusa manželka MUDr. Eva Kellerová, DrSc., ktorá sa aktívne podieľala na dosiahnutých míľnikoch spoločnej cesty.

Prof. MUDr. Miroslav Mydlík, DrSc.

(* 21. 07. 1932)

Profesor Mydlík sa narodil v Košiciach. Po maturite na I. štátnom gymnáziu v Košiciach pokračoval v štúdiu na Lekárskej Fakulte Karlovej Univerzity v Prahe, kde promoval r. 1957. Po promócií začal pracovať vo Fakultnej nemocnici KÚNZ v Košiciach, dva roky na Oddelení pre choroby infekčné a od r. 1959 až do odchodu do dôchodku 2003, na IV. internej klinike FN L. Pasteura. Jeho hlavným odborným zameraním sa stalo vnútorné lekárstvo a podobor nefrológia, ktorej sa venoval celý svoj aktívny život. Po úspešných atestáciach a vedeckých hodnostiach CSc. a DrSc na Lekárskej fakulte Univ. Karlovej v Prahe (r.1984) bol habilitovaný za docenta vnútorného lekárstva (r.1990). Roku 1992 bol vymenovaný za univerzitného profesora pre vnútorné lekárstvo.

Najvýznamnejšie zásluhy profesora Mydlíka: je jedným zo zakladateľov Nefrologickej sekcie Slovenskej internistickej spoločnosti; zakladateľ dialyzačného strediska na I. teraz IV. internej klinike UN L. Pasteura r. 1966; v r. 1966-2003 zaviedol všetky druhy liečby nahradzujúce funkcie obličiek; r. 1977 uskutočnil prvú hemoperfúziu cez aktívne uhlie – prvú v Československu; na jeho podnet bola v r. 1997 založená Nefrologická klinika LF UPJŠ a FN L. Pasteura – prvá na Slovensku.

Počas svojho aktívneho života pôsobil ako odborný asistent na LF UPJŠ, ako ordinár a vedúci dialyzačného strediska na I. resp. IV. internej klinike, ako prednosta IV. internej kliniky (1992-1997) a Nefrologickej kliniky (1997-2003). Zastával funkciu prorektora UPJŠ pre medzinárodné vzťahy (2004-2007), funkciu hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre nefrológiu (1994-2007) a bol vedúcim Subkatedry nefrológie a dialýzy SPAM v Bratislave (1991-2003). Okrem toho bol predsedom Spolku lekárov v Košiciach (1990-2002), počas ktorého zorganizoval 12 Východoslovenských lekárskeho dní v Novom Smokovci vo Vysokých Tatrách. Od

r. 1994 organizoval každoročne memoriál profesora MUDr. Františka Póra (t.j. 22-krát) a od r. 1995 vedecké pracovné schôdze pre všeobecných lekárov v Ruskove, okr. Košice-okolie, t.j. 21-krát.

Profesor Mydlík má bohatú prednáškovú činnosť (775) a počet publikácií bol viac ako 400 v domácich a zahraničných odborných časopisoch.. Je spoluautorom prvej slovenskej monografie z nefrológie: Džurík R., Šašinka M., Mydlík M., Kovács L., et al.: Nefrológia. Bratislava, Herba spol s r.o. 2004, 877 s. a bol editorom knihy: M. Mydlík, J. Vajó (eds.): História Univerzitnej nemocnice Louisa Pasteura v Košiciach. 1. vyd. Univ. P. J. Šafárika v Košiciach, 2013, 470s. Roku 2004 mu bol udelený čestný titul „Emeritný profesor“ Univ. P. J. Šafárika v Košiciach. Je čestným členom Slovenskej a Českej lekárskej spoločnosti a čestným členom Slovenskej, Českej a Poľskej nefrologickej spoločnosti a Slovenskej internistickej spoločnosti.

Je nositeľom mnohých vyznamenaní, z nich najdôležitejšie sú: Medaila americkej organizácie „National Kidney Foundation“ (r.1994); Medaila „Sigillo Magno“ Univerzity v Bologni, „Zlatá oblička“ Slovenskej nefrologickej spoločnosti (r.2002); Čestná cena akad. T.R. Nederlanda Slovenskej lekárskej spoločnosti (r.2009); Zlatá medaila LF UPJŠ v Košiciach (r. 2008); „Cena za celoživotný prínos pre lekárske a biologické vedy“ udelená radou Literarneho fondu SR (r.2014).

V súčasnej dobe pracuje ako ambulantný internista-nefrológ na IV. internej klinike UN L. Pasteura a ako vedecký pracovník na Ústave experimentálnej medicíny LF UPJŠ; prednáša poslucháčom LF, slovenským aj zahraničným. Okrem toho je členom redakčných rád odborných časopisov - 3 zahraničných a 1 domáceho; a je členom výboru Medzinárodnej spoločnosti pre históriu nefrológie.

Počas aktívneho života profesor Mydlík zorganizoval 10 medzinárodných nefrologických sympózií, veľký počet nefrologických kongresov a konferencií, väčšinou s medzinárodnou účasťou. Bol iniciátorom udelenia čestného titulu „Doctor Honoris Causa“ Univerzity P. J. Šafárika siedmim významným zahraničným nefrológom.

V roku 2001 inicioval a realizoval pamätník významnému pražskému nemeckému spisovateľovi Franzovi Kafkovi v Tatranských Matliaroch, vo Vysokých Tatrách a zorganizoval 8 Medzinárodných medicínsko- literárnych sympózií v Tatranskej Lomnici, venované tomuto spisovateľovi.

Prof. MUDr. Adriena Sakalová, DrSc.

(* 21.09.1930)

Profesorka Sakalová sa narodila v rodine obvodného lekára. Jej brat bol detským neurológom, manžel urológom. Rodinné zázemie, kresťanská viera v základné mravné hodnoty, láska k človeku a snaha pomôcť chorým ju v mladosti formovali a prirodzene priviedli k výberu lekárskeho povolania.

Vysokoškolské štúdium na Lekárskej fakulte UK v Bratislave ukončila v roku 1955. Po skončení štúdia začala pracovať v Krajskej nemocnici v Banskej Bystrici. V rokoch 1964-1968, po absolvovaní atestácií z vnútorného lekárstva a z hematológie, pôsobila vo funkcii vedúcej oddelenia v bývalej NDR, v nemocniciach vo Forst-Laussitz (okres Cottbus), neskôr vo východnom Berlíne v mestskej nemocnici Friedrichshime a na Klinike hematológie nemocnice Charité Humboldtovej univerzity. Po návrate na Slovensko zastávala funkciu ordinára Kliniky hematológie a transfúziológie Fakultnej nemocnice LF UK v Bratislave. Od roku 1970 pracovala na Slovenskej zdravotníckej univerzite, najprv ako asistentka a v rokoch 1989-2003 ako prednostka Kliniky a vedúca Katedry hematológie a transfúziológie. Neskôr ako konzultant a vedecko-pedagogický pracovník. Od roku 2013 je emeritnou profesorkou Slovenskej zdravotníckej univerzity a pracuje ako konzultant.

Profesijná odborná, vedecká a pedagogická činnosť prof. Sakalovej je veľmi rozsiahla. Popri svojej celoživotnej práci pri lôžku pacienta si našla priestor na širokú klinickú, laboratórnu a liečebnú výskumnú činnosť. Venovala sa najmä problematike komplexnej diagnostiky a liečby súboru viac ako tisíc chorých s mnohopočetným myelómom, s malígnymi gamapatiami a ich variantmi. Už v roku 1990 dosiahla vynikajúce výsledky s pozitívnymi ohlasmi odbornej verejnosti a uznaním nielen u nás, ale aj v zahraničí. Ďalšou oblasťou jej vedecko-výskumnej činnosti s účasťou v medzinárodných výskumných projektoch bol výskum vrodených erytrocytových enzýmpatií s dôkazom prvých rodín s deficitom pyruvátkinázy, G6PD a glukóza-fosfát.izomerázy, ako príčiny vrodenej hemolytickej anémie na Slovensku.

Vlastné skúsenosti a sústavné štúdium sa stali zdrojom početných publikácií a prednášok na domácich a zahraničných odborných vedeckých po-

dujatiach. Ich výpočet je skutočne úctyhodný: 4 zahraničných monografií (v dvoch ako prvý autor), 13 domácich monografií (v piatich ako prvý autor), viac ako 450 publikácií v domácich odborných časopisoch a 253 v zahraničných, stovky prednášok, viac ako 696 citácií u našich a 326 u zahraničných autorov.

Okrem tejto rozsiahlej medicínskej, vedeckej a pedagogickej činnosti prof. Sakalová viac ako dvadsať rokov úspešne vykonávala funkciu vedeckej sekretárky Slovenskej hematologickej a transfúziologickej spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti, bola členkou a vedeckou sekretárkou Federálneho výboru Československej hematologickej spoločnosti JEP a členkou výboru v piatich medzinárodných odborných spoločnostiach. Významnou mierou prispela k zachovaniu celistvosti odboru hematológie a transfúziológie. Jej práca bola ocenená na rôznych fórach, rôznymi inštitúciami. Získala viaceré ceny a pocty SLS, vrátane najvyšších: Zlatú medailu SLS „Propter Merita“ (1990), Medailu 150. výročia založenia Spoločnosti lekárskej-slowanskej (2000), Čestnú plaketu T.R. Niederlanda (2005), Čestnú cenu T.R. Niederlanda (2011) a Čestné členstvá - Slovenskej hematologickej a transfúziologickej spoločnosti (1995), Spolku slovenských lekárov v Bratislave (2010) a tiež Českej hematologickej spoločnosti JEP. Bolo jej udelené rezortné vyznamenanie Ministerstva zdravotníctva SR, pamätné medaile Slovenskej zdravotníckej univerzity a bola navrhnutá aj na Medzinárodnú cenu J.A. Komenského.

Napriek úspechom, ktoré dosiahla v odborných profesijných aktivitách, zostala skromným a láskavým človekom, ochotným nezištne pomáhať iným. Získala si tým obľúbenosť a uznanie nielen svojich kolegov a študentov, ale aj širokej odbornej a laickej verejnosti. Svojimi vedomosťami, rozsiahlymi odbornými aktivitami aj vo vyššom veku, tvorivým nadšením, zodpovednosťou a celkovým životným postojom je pre nás inšpiráciou a trvalým vzorom.

Doc. MUDr. Marian Bátorvský, CSc., mim. prof.

(* 13. 10. 1951)

Doc. MUDr. Marian Bátorvský, CSc., mim. prof., absolvoval Lekársku fakultu v Bratislave, v roku 1976 a o dvanásť rokov neskôr získal titul CSc. Medzitým urobil dve atestácie z internej medicíny a atestáciu z gastroenterológie. O ďalšie štyri roky habilitoval z internej medicíny. Po piatich rokoch práce sekundára na internom oddelení v Dunajskej Strede prešiel na III. internú kliniku LFUK, kde vykonával 19 rokov funkciu primára, aby napokon zakotvil na Gastroenterologickej klinike Slovenskej zdravotníckej univerzity (SZU) a UNB vo funkcii jej prednostu.

Vydal 8 samostatných monografií a je autorom 9 kapitol v knižných publikáciách. Uverejnil 305 odborných domácich i zahraničných publikácií a absolvoval 335 prednáškových prezentácií doma i v zahraničí.

Vo výbore Slovenskej gastroenterologickej spoločnosti zastával 8 rokov funkciu vedeckého sekretára a 12 rokov funkciu pokladníka. Dvanásť rokov bol členom výboru Slovenskej hepatologickej spoločnosti. V súčasnosti je členom Vedeckej rady SZU, člen Vedeckej rady LF SZU a predseda Akademického senátu LF SZU. Je členom redakčnej rady 8 domácich i zahraničných časopisov a invited reviewer 5 zahraničných časopisov. Je nositeľom Zlatej medaily SLS „Propter Merita“, ďalších sedem cien a vyznamenaní a čestným členom Českej gastroenterologickej spoločnosti.

Olejomalba je jeho amatérskym koníčkom, ktorému sa venuje od svojich 15 rokov. Slúži mu najmä ako relax ale i prostriedok na vyjadrenie emócií.

Rodina, 1989, olej (M. Bátorvský)

Baletka, 1997, olej (M. Bátorvský)